

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 28. júna 2016 v trestnej veci **vyžiadanej osoby M.. B.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 24. mája 2016, sp. zn. 2 Ntc 9/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby M.. B. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením z 24. mája 2016, sp. zn. 2 Ntc 9/2016, rozhodol podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zák. č. 344/2012 Z.z. (ďalej len „zákon o EZR“) tak, že európsky zatýkací rozkaz, ktorý vydal Krajský súd v P.-Pola, Chorvátska republika dňa 20. novembra 2015 pod sp. zn. Ik I-287/14, Ik I-321/14, Ik I-329/14, za účelom vydania osoby **M.. B., nar. X. v H.**, trvale bytom T., prechodne bytom P., číslo OP E., t.č. v Ústave na výkon väzby Prešov, na územie Chorvátskej republiky na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkami Okresného súdu v P.-Pola, sp. zn. K-14/10, zo dňa 4. októbra 2013, sp. zn. K-624/07, zo dňa 13. decembra 2013, sp. zn. K-551/07, zo dňa 3. marca 2014 za trestný čin proti bezpečnosti platobného systému a manažmentu – podvod v obchodných operáciách podľa § 293 odsek 1, odsek 2 Tr. zák. Chorvátskej republiky, trestný čin proti majetku – podvod podľa § 224 odsek 1, odsek 4 Tr. zák. Chorvátskej republiky a trestný čin proti majetku – podvod podľa § 224 odsek 1, 4 Tr. zák. Chorvátskej republiky, na tom skutkovom základe, že

1/ M. B. dňa 24.01.2007 v P., Chorvátska republika ako riaditeľ obchodnej spoločnosti A., so zámerom dosiahnuť pre túto obchodnú spoločnosť protiprávny majetkový zisk, dal

žiadosť na vytvorenie predplatného na mobilné komunikácie na GSM služby obchodnej spoločnosti -T. vo vzťahu na predplatné čísla X., X., X., X., X., X., X., X. a X., predložil nepravdivo pri podpisovaní žiadosti, že za uvedené služby bude riadne platiť účty, resp. mesačné paušály a náklady za rozhovory, aj keď vopred vedel, že tak nebude konať. Oprávnený pracovník spoločnosti T-. presvedčený, že obchodná spoločnosť A., riadne splní svoje záväzky, schválil vytvorenie predplatného vzťahu na uvedené čísla, po čom M. B. v období od 24.01.2007 do 17.04.2007 mal telefonické rozhovory v celkovej hodnote 62.323,99 kún a ktoré po tom, čo mu prišli účty neplatil,

2/ M. B. začiatkom júna 2007 v R. a F. Chorvátska republika, po predchádzajúcom dohovore s I. A., so zámerom dosiahnuť protiprávny majetkový zisk, vydal zvláštne splnomocnenie I. A., potom I. A., aby vytvoril pred dodávateľom dojem, že tovar berú pre obchodnú spoločnosť A.A. a nie pre seba, nepravdivo predložil G. V., zástupcovi obchodnej spoločnosti P.P., že účet za prevzatý tovar obchodná spoločnosť A.A. riadne a načas zaplatí v čase do 30 dní, aj keď vopred rozhodli, že tak nebudú konať. Ako nástroj poistenia dali bianko dlhopis a zamlčali, že na sporožirovom účte obchodnej spoločnosti A.A., nemajú prostriedky, z ktorých by sa mohlo zaplatiť. Po zaplatení požadovanej platby vo výške 4.344,00 kún, obchodná spoločnosť P. v presvedčení, že tovar bude zaplatený, vydala 22.06.2007 a 27.06.2007 objednané prístroje na čistenie a pranie kobercov značky Vorverk v celkovej hodnote 51.724,00 kún, ktoré nezaplatili, okrem sumy 288,73 kn, na ktorú sumu je účtovný bianko dlhopis a tovar si ponechali. Takým konaním neopodstatnene prišli k zisku na škodu obchodnej spoločnosti P.P. vo výške 47.101,27 kún.

3/ M. B. začiatkom júna 2006 v L. Chorvátska republika po predchádzajúcej dohode s I. A. vydal zvláštne splnomocnenie I. A., po tom I. A. s B. L., aby vytvorili dojem pred dodávateľom, že tovar berú za obchodnú spoločnosť A.A. a nie pre seba, nepravdivo predložili riaditeľovi obchodnej spoločnosti A. F. J., že účty za prevzatý tovar obchodnej spoločnosti A.A. riadne a včas zaplatia. Ako nástroj poistenia platenia dali bianko dlhopis a zamlčali, že na sporožirovom účte obchodnej spoločnosti A. nemajú prostriedky, z ktorých by sa zaplatilo. Obchodná spoločnosť A. dňa 06.06.2007 presvedčená, že účet bude zaplatený, vydala tovar v celkovej hodnote 51.767,04 kún, pričom páchatelia účty nezaplatili, tovar si ponechali a bianko dlhopis nemohol byť vyinkasovaný, **sa vykoná.**

Proti tomuto uzneseniu podala vyžiadaná osoba M. B. prostredníctvom obhajcu sťažnosť. V nej navrhla, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, aj keď v poučení o opravnom prostriedku sa uvádza, že proti nemu možno podať sťažnosť len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania EZR podľa § 23 ods. 1 Zák. č. 154/2010 Z.z., hoci u neho takýto dôvod neexistuje. Nechápe, ako je možné, že má byť eskortovaný do iného štátu, ak odsudzujúce rozhodnutie uznal a je ochotný uložené tresty vykonať. Určite menej nákladné a praktickejšie by bolo, ak by tresty vykonal na Slovensku. Verí, že najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zruší a v novom konaní chorvátska strana opätovne doručí právoplatné rozsudky, aby ich bolo možné uznať.

Sťažnosť vyžiadanej osoby bola na vedomie zaslaná prokuratúre, ktorá sa doposiaľ k nej nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola sťažnosť doručená 20. júna 2016, preskúmal podľa § 192 Tr. por. správnosť výrokov, proti ktorým sťažovateľ podala sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby nie je dôvodná.

Podľa § 22 ods. 7 zákona o EZR proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu je prípustná sťažnosť vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1 tohto zákona. Sťažnosť má odkladný účinok; sťažnosť prokurátora je prípustná pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 alebo ak rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu bol porušený tento zákon; sťažnosť má odkladný účinok.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o EZR vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmieta, ak

a) sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný EZR, vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b) vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vynesенý,

c) vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný EZR,

d) skutok, pre ktorý bol vydaný EZR, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 4 a ods. 5; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon EZR iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu, alebo

e) vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po predložení a preskúmaní spisového materiálu zistil, že Krajský súd v Prešove správne aplikoval ustanovenia zákona o EZR, ako aj ustanovenia Trestného poriadku v zmysle § 1 ods. 2 zákona o EZR.

Sťažnosť proti uzneseniu krajského súdu, že EZR sa vykoná je možné v zmysle § 22 ods. 7 zákona o EZR podať len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu uvedeného v § 23 ods. 1 zákona o EZR.

Vyžiadaná osoba, M. B., v sťažnosti neuviedla žiadny z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 22 ods. 7 zákona o EZR.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. júna 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová